

Recenze

Ackroyd Peter. *Benátky. Příběh nejromantičtějšího města na zemi.*

Praha: BB/art s. r. o. , 2010, 423 s. ISBN 978-80-7381-829-6

V roce 2010 vydalo nakladatelství BB/art ve spolupráci s nakladatelstvím Jiří Buchal první vydání v českém jazyce publikace „*Benátky; Příběh nejromantičtějšího města na zemi*“.

Z anglického originálu „*Venice*“ knihu přeložila Jitka Fialová. O samotném autorovi Peteru Ackroydovi můžeme říci, že vskutku není veřejnosti neznám. Dal by se označit za velkého a osobitého spisovatele současné anglické literatury. Již v roce 2002 mu vydavatelství BB/art u nás vydalo úspěšnou knihu s názvem „*Londýn, Bibliografie*“. Peter Ackroyd je nejen spisovatel, ale i filmový kritik, editor časopisu *The Spectator* a uvádí literárně zaměřené pořady v rozhlasu. V roce 2003 byl za četné zásluhy o literaturu odměněn řádem Britského impéria a dokonce je i nositelem různých významných literárních cen. Hlavním tématem Ackroydových knih je historie. Kniha *Benátky* je ostatně toho důkazem, jelikož je zde historie Benátek a v podstatě celé Itálie velmi silně zastoupena. Dalším znakem Ackroydových děl je splývání minulého času s přítomným. S tímto rysem se v knize také mnohdy setkáváme, autor se snaží poukázat na nekonečné spojení současných Benátek s minulostí.

Kniha má formu monografie se základní úrovní jazykového zpracování v rozsahu 423 stran textu. Obsahuje poděkování, dějiny Benátek v datech, poznámky překladatelky, bibliografii a nesmí chybět i rejstřík. Text není doplněn žádnými obrázky ani fotografiemi, což je velká škoda. Když autor popisuje stavbu různých architektonických a v dnešní době velmi cenných památek, nebylo by od věci do knihy přidat jejich foto, aby si je lépe čtenář mohl představit. Obsah je členěn do 11 kapitol, kde každá kapitola má několik dalších podkapitol. Co se týče samotných podkapitol, můžu říct, že skutečně poutavé jsou jen některé. Líbilo se mi, jak autor vylíčil počátky samotných Benátek, ale jejich vývoj v knize popisuje až moc rozsáhle a chvílemi mi nedalo nepřirovnat knihu k učebnici dějepisu. Každopádně je zde vidět velký přínos pro čtenáře v oblasti získání nových informací nejen o samotných Benátkách.

Dvě kapitoly autor věnoval obchodu. Označil Benátčany za obchodníky tělem i duší, kteří jsou pro zisk schopni až čehokoli.

Nejvíce čtivé jsou dle mého názoru úseky věnované benátské společnosti, kde Vám autor nastíní povahu obyvatel Benátek opravdu detailně. Na jedné straně ji vyzdvihne jako jedinečnou a na druhé straně ji odsoudí.

Velmi pozitivně lze zhodnotit zpracování podkapitoly „Věčné téma: žena“. Autor v ní líčí zobrazení Benátek v podobě ženského symbolu, ať už ve tvaru Panny Marie na trůnu nebo Venuše vynořující se z moře. Také proslulost Benátek jako hlavního města nekonečné touhy a požitkářství, kde konverzace byla proslulá lascivností a vulgaritou. Postavení ženy v tehdejší společnosti, popisuje prostituci a její opak, kostely s jeptiškami. Opravdu musím říct, že mě tahle podkapitola nadchla nejvíce.

Autor do knihy vložil řadu výroků od světově známých osobností různých staletí. Ku příkladu anglický spisovatel John Ruskin měl pohled na Benátky jako na „hromadu trosek“¹. Nejvíce se mi líbil citát od básníka Rainera Rilkeho: „ Je to jako se zrcadlem, člověk nic nechápe, je

¹ RUSKIN, John. *Stone of Venice*. (Londýn 1851-1853)

pouze vtažen do tajemství jeho nepostižitelnosti. Celý den má hlavu plnou představ, ale ani jedinou nedokáže podepřít důkazy. Benátky jsou záležitost víry. “²

Autor se také zmiňuje, které osobnosti město navštívili a za jakým účelem. Například Byron si sem přišel užívat sexu zatímco Persy Shelley tady truchlil. A je zde i srovnání Benátek s jinými městy „nejsou tak vážným městem jako Londýn nebo moudrým jako Praha“³. Jelikož je Ackroyd Angličan, najdeme zde srovnání Benátek s Londýnem.

V textu nalezneme velkou řadu přirovnání, např. autor Benátčany přirovnává ke včelám, které společně pracují ve svých zlatých úlech.

Autor si pokládá i úvahové otázky např. „Může Benátky formovat a ovládat instinktivní existence, která je něčím víc než souhrnem jejich obyvatel? Je to něco víc než Benátčané dohromady?“⁴. Předpokládám, že se autor snažil o obohacení textu, což určitě není od věci a tím, že za úvahovou otázkou většinou nenásleduje odpověď, nechává čtenáři možnost vlastní interpretace.

Jediné co bych si dovolila autorovi vytknout, kromě již zmiňované přemíry popsaných historických událostí je také to, že o přítomnosti v současných Benátkách se zmiňuje jen okrajově. Popíše náboženství a víru lidí po minulá staletí, ale dále již nepodotýká, zda se někdejší stav změnil a jak to vypadá v Benátkách nyní. Každopádně každému, kdo se chystá Benátky navštívit, bych četbu této knížky vřele doporučila. Kniha může přinést nový a zajímavější pohled na toto kouzelné a jedinečné město plné bohaté historie a výtečné kuchyně. Sice nenasměruje přesně na místa, kam si máte v Benátkách zajít, jak by tomu bylo například v průvodci, zato vám skvěle popíše původ místa, příčinu vzniku, a celkovou atmosféru kolem. Stojí za to knihu otevřít.

² RILKE, Rainer. Citaci řekl při návštěvě města v roce 1920.

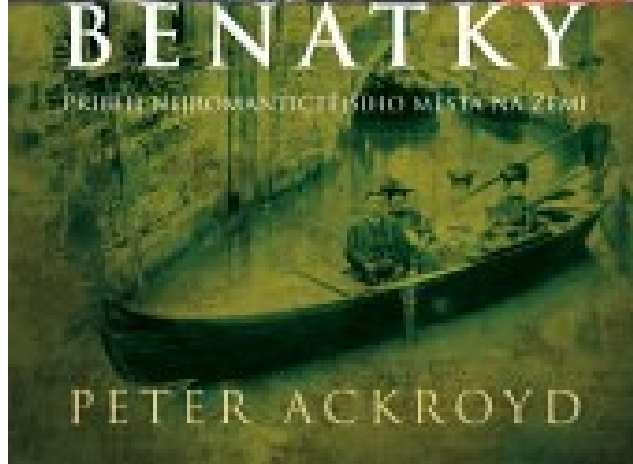
³ ACKROYD, Peter. *Benátky: příběh nejromantičtějšího města na Zemi*. 1. vyd. v českém jazyce. Překlad Jitka Fialová. Praha: BB art, c2010, 423 s. ISBN 978-807-3818-296.

⁴ ACKROYD, Peter. Op. cit., 423 s.

BENÁTKY

PRÍBIEH NEHRÓMANČITĚJŠIEHO MESTA NA ZEMI

PETER ACKROYD